

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci navrhovatelky: **nezl. K. S.**, zastoupena zák. zást. M. S. a J. S., zast. Mgr. Zuzanou Candigliota, advokátkou se sídlem Burešova 615/6, Brno, proti odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha, o návrhu ze dne 17. 8. 2021 označeném jako „návrh na zrušení mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 16. 8. 2021, kterým se stanovují podmínky pro osobní přítomnost dětí a žáků na vzdělávání nebo při poskytování školských služeb, podmínky výkonu práce zaměstnanců škol a školských zařízení a podmínkách ubytování studentů vysokých škol v ubytovacích zařízeních vysokých škol s účinností od 31. srpna“,

t a k t o :

- I. Návrh **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Návrhem ze dne 17. 8. 2021 se navrhovatelka domáhala zrušení „*mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 16. 8. 2021, kterým se stanovují podmínky pro osobní přítomnost dětí a žáků na vzdělávání nebo při poskytování školských služeb, podmínky výkonu práce zaměstnanců škol a školských zařízení a podmínkách ubytování studentů vysokých škol v ubytovacích zařízeních vysokých škol s účinností od 31. srpna*“; v odůvodnění návrhu uvedla, že usnesením ze dne 16. 8. 2021 č. 710 schválila vláda České republiky opatření, které je na jejím webu označeno shora citovaným způsobem, zatím bez čísla jednacího. Toto mimořádné opatření podle navrhovatelky nepřiměřeně zasahuje do jejího práva na vzdělání a na ochranu zdraví a je v rozporu s nejlepším zájmem dítěte;

neracionálně zvyhodňuje očkované osoby a naopak znevýhodňuje navrhovatelku jako neočkovanou nezletilou osobu, na kterou se vztahuje povinnost testování nebo celodenního nošení roušky. V závěru navrhovatelka zmínila, že svůj návrh doplní o bližší argumenty následně.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal splnění podmínek řízení, jimiž je třeba v obecné rovině rozumět nutné podmínky, za nichž soud může jednat ve věci. V první řadě k nim patří podmínky na straně soudu (pravomoc a příslušnost), podmínky na straně účastníků (způsobilost k právům a procesní způsobilost) a podmínky týkající se věci (především existence návrhu). Ve správním soudnictví pak v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části podle § 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) patří k věcným podmínkám i existence opatření obecné povahy, tj. existence konečného aktu, který je způsobilý věcného přezkumu.

[3] V kontextu podaného návrhu je tímto aktem mimořádné opatření podle § 2 zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „pandemický zákon“), resp. mimořádné opatření podle § 69 odst. 1 písm. b) nebo i) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně veřejného zdraví“, jehož účelem je likvidace epidemie COVID-19 nebo nebezpečí jejího opětovného vzniku a které má celostátní působnost; takové mimořádné opatření odpůrce nařídí po předchozím souhlasu vlády; srov. § 3 odst. 3 a § 4 pandemického zákona.

[4] Základním předpokladem je ovšem to, aby odpůrce v návaznosti na souhlas vlády vůbec řádným způsobem předmětné mimořádné opatření vydal, vč. jeho esenciálních náležitostí: data vydání, čísla jednacího, odůvodnění atd. V opačném případě – tedy je-li podán návrh na zrušení mimořádného opatření, s nímž sice vláda vyslovila souhlas, avšak zatím nebylo řádně vydáno (oznámeno), se jedná o právně „nedospělý“ návrh, který je podaný v jakési mezifázi schvalovacího procesu nastaveného pandemickým zákonem v souvztáznosti se zákonem o ochraně veřejného zdraví. Takový návrh není a nemůže být způsobilý věcného přezkumu, neboť nelze předjímat konečný text mimořádného opatření či fakt jeho budoucího řádného vydání (v praxi nelze vyloučit ani situaci, že vláda svůj předchozí souhlas odvolá či zruší).

[5] Usnesením ze dne 16. 8. 2021 č. 710 vláda České republiky vydala „*předchozí souhlas se záměrem Ministerstva zdravotnictví vydat mimořádné opatření, kterým se stanovují podmínky pro osobní přítomnost dětí a žáků na vzdělávání nebo při poskytování školských služeb, podmínky výkonu práce zaměstnanců škol a školských zařízení a podmínkách ubytování studentů vysokých škol v ubytovacích zařízeních vysokých škol, jehož návrh je uveden v příloze tohoto usnesení*“. Z uvedeného je zřejmé, že tímto byl vládou vydán toliko souhlas se záměrem mimořádné opatření vydat, aniž by tím současně došlo k jeho řádnému vydání (oznámení). Ze strany navrhovatelky se tedy zjevně jedná o unáhlený postup, přičemž na její návrh nelze hledět jinak, než jako na návrh, který není způsobilý věcného přezkumu (není projednatelný).

pokračování

[6] Jedná se o neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, neboť Nejvyšší správní soud o věci nemohl meritorně rozhodovat, a proto byl oprávněn a zároveň i povinen postupem podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. návrh odmítnout, a to bez nutnosti další součinnosti s účastníky řízení. Nejsou-li splněny podmínky řízení o podaném návrhu (zde: jeho projednatelnost), a tento nedostatek podmínek řízení je neodstranitelný, není úkolem soudu toto řízení dále vést; srov. *mutatis mutandis* rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008 - 48, č. 1741/2009 Sb. NSS.

[7] Na shora uvedeném závěru nic nemění ani to, že posléze bylo odpůrcem vydáno mimořádné opatření ze dne 20. 8. 2021, č. j. MZDR 14600/2021-19/MIN/KAN, upravující předmětnou materii; proti tomuto opatření má navrhovatelka možnost brojit, jakmile se seznámí s jeho obsahem, vč. odůvodnění, a nebude nijak popřen její přístup ke spravedlnosti a právo na soudní ochranu ve smyslu čl. 36 odst. 1 a 2 Listiny základních práv a svobod.

[8] Nejvyšší správní soud proto výrokem I. v souladu s § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl v záhlaví označený návrh, neboť nebyly splněny podmínky řízení a tento nedostatek byl neodstranitelný.

[9] Ve výroku II. o náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud vycházel z § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo návrh odmítnut.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 23. srpna 2021

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu